

Ten esej jest rozpowszechniany w odpowiedzi na nielegalną publikację i dystrybucję Tekstu Podstawowego. Jak wielu z was wie, nie jest to nowy problem, ale ostatnio aktywność ta wzrosła wraz z szeroko zakrojonymi kampaniami skierowanymi do członków, aby połączyć siły, uzyskać bezpłatną lub tanią literaturę i rozpowszechniać ją. Niektórzy nawet wezwali World Services do podjęcia kroków prawnych, wykorzystując do tego fundusze Wspólnoty. Nie chcemy rozstrzygać tej sprawy w sądzie i uważamy, że większość Wspólnoty też tego nie chce. W dużej mierze stało się to kwestią upolitycznioną, jednak to, co dla nas najważniejsze, jako wspólnoty, nie dotyczy polityki ani nawet prawa; chodzi o zasady duchowe.

Z pewnością jest wam wiadome, że niektórzy członkowie naszej społeczności są krytyczni wobec Służb Światowych. Nie ma to jednak uzasadnienia dla nielegalnej produkcji i dystrybucji literatury NA; jest to po prostu złe i, szczerze mówiąc, jest sprzeczne z wyraźnie wyrażonym sumieniem grupy wspólnoty i zasadą jedności wyrażonymi w naszej Pierwszej Tradycji. Nasze życie zawdzięczamy przesłaniu zdrowia i nadziei zawartych w naszej literaturze, a obecnym kontrowersjom nie wolno nigdy pozwolić zagrażać integralności tego przesłania.

Faktem jest, że zatwierdzenie Szóstej Edycji Tekstu Podstawowego na Konferencji Służb Światowych 2008 było jednomyślnym wyrazem konsensusu. Po głosowaniu były „uściski, łzy i owacja na stojąco” (raport WSC 2008). Szósta edycja to jedyne zatwierdzone wydanie Tekstu Podstawowego w języku angielskim.

Częścią naszej pracy w Służbach Światowych jest ochrona własności intelektualnej wspólnoty w jej imieniu. Wolelibyśmy nigdy nie pisać takiego eseju, ale staramy się po prostu wypełniać nasze obowiązki i uszanować zaufanie, jakie pokłada się w nas jako członkach Służb Światowych. Nasz obowiązek jest jasno określony w Przewodniku dla Służb Światowych NA, Biuletynie o Własności Intelektualnej i naszych regulaminach. Zasady te są wynikiem wielu kontrowersji i bólu na przełomie lat 80. i 90., na długo przed tym, zanim którekolwiek z nas objęło obecne służby. Kwestie te zostały poruszone w licznych raportach z obrad konferencji, dyskusjach podczas konferencji Służb Światowych, a nawet w procesie sądowym przeciwko jednemu z członków. Ten bolesny proces zakończył się spotkaniem z udziałem przedstawicieli wszystkich stron, którzy zebrali się i wypracowali porozumienie, aby przedstawić kwestie sporne członkom Wspólnoty w raporcie CAR i pozwolić im aby zdecydowało sumienie grupy. Członkowie Wspólnoty w przeważającej mierze wydali ocenę w tej kwestii wg swojego sumienia na Konferencji Służb Światowych w 1991, przekazując wiele wniosków, w tym jeden „Aby zatwierdzić i ustalić, że właścicielem wszystkich dóbr intelektualnych i fizycznych NA stworzonych w przeszłości i tych mających powstać w przyszłości, jest WSO, Inc., która posiada taki tytuł w imieniu Wspólnoty Anonimowych Narkomanów jako całości, zgodnie z decyzjami Konferencji Służby Światowej” (67 tak, 9 nie, 3 wstrzymujących się).

1991 WSC Wniosek przyjęty 2/3 głosów w głosowaniu:

Aby potwierdzić, że Biuro Służb Światowych Inc. jest wyłącznym wydawcą i dystrybutorem całej literatury zatwierdzonej przez Konferencje Służb Światowych, w tym wszystkich książek, broszur, podręczników oraz innych dóbr intelektualnych i fizycznych, jak zostało zlecone przez Wspólnotę Anonimowych Narkomanów za pośrednictwem Konferencji Służb Światowych.

Doprowadziło to do zatwierdzenia przez Wspólnotę Biuletynu o Powierzonej Własności Intelektualnej Wspólnoty – *Fellowship Intellectual Property Trust (FIPT)* w 1993 r. Celem FIPT jest „przechowywanie i kierowanie całą literaturą na temat zdrowia i innymi własnościami intelek-

tualnymi Wspólnoty Anonimowych Narkomanów w sposób, który pozwoli pomagać uzależnionym znaleźć drogę do zdrowienia z choroby uzależnienia i nieść posłanie o zdrowieniu uzależnionemu, który wciąż cierpi, zgodnie z Dwunastoma Krokami i Dwunastoma Tradycjami NA ”(FIPT).

Ostatnia publikacja i dystrybucja Tekstu Podstawowego przez członków nieupoważnionych przez Służby Światowe wydaje się być ignorowaniem wszystkich tych decyzji Wspólnoty. Chodzi o ochronę przyszłości Anonimowych Narkomanów, aby przesłanie, wyrażone w naszej literaturze, było dostępne dla uzależnionego, który nas jeszcze nie znalazł. Jeśli jesteś zaufanym służebnym, możesz zostać zapytany o nielegalną literaturę NA lub sam masz pytania które tego dotyczą. Oto kilka najczęściej zadawanych pytań:

Dlaczego ochrona naszych praw autorskich jest tak ważna?

Chodzi przede wszystkim o integralność posłania NA i potrzebę ochrony własności NA, aby NA mogła nadal posiadać prawo własności swoich materiałów. Mamy obowiązek upewnić się, że literatura Anonimowych Narkomanów zawiera tekst uzgodniony przez Wspólnotę Anonimowych Narkomanów. Ochrona naszych praw autorskich to jedyny sposób, aby zagwarantować koncepcyjną wierność literaturze NA i zabezpieczyć własność Wspólnoty NA.

Dlaczego nie mamy darmowej literatury lub tańszego Tekstu Podstawowego?

Konferencja wielokrotnie otrzymywała i mocno dyskutowała wnioski, by stworzyć tani Tekst Podstawowy. Jest to zasadniczo kwestia ekonomiczna. Większość dochodów Służb Światowych pochodzi z zysku ze sprzedaży literatury, a każdego roku rozdajemy lub sprzedajemy po obniżonych kosztach literaturę o wartości ponad pół miliona dolarów. Pieniądze, których nie wydajesz na literaturę, wpływają na naszą niemożność pozytywnej odpowiedzi na prośby o literaturę od uzależnionych na całym świecie. Nie jesteśmy normalnym biznesem; -jesteśmy duchową wspólnotą, która musi zarządzać biznesem. Aby jednak wypełnić naszą misję – dążyć do przyszłości, w której „każdy uzależniony na świecie ma szansę usłyszeć posłanie w swoim języku i kulturze” – musimy zachować stabilność finansową i chronić własność Anonimowych Narkomanów. Podobnie wiele regionów i okręgów zależy od sprzedaży literatury, aby utrzymać działanie infolinii, dostarczanie tekstów do więzień i tak dalej.

Jednocześnie ważne jest, aby nasze przesłanie było dostępne dla wszystkich uzależnionych, niezależnie od ich sytuacji finansowej. *Wprowadzenie do Wspólnoty Anonimowych Narkomanów* jest niedrogą pozycją literatury zawierającą podstawy programu NA. Przewodnik wprowadzający został stworzony w ramach konferencji jako alternatywa dla taniego Tekstu Podstawowego.

Co mogę zrobić z nielegalną publikacją Tekstu Podstawowego i innej literatury NA?

Jedynymi osobami, które naprawdę mogą chronić własność wspólnoty są członkowie i grupy NA. Tylko nasi członkowie i grupy mogą skutecznie egzekwować decyzje podjęte przez Wspólnotę i położyć kres nielegalnemu rozpowszechnianiu literatury NA. Prosimy Cię, abyś nie uczestniczył w tego rodzaju działaniach i nie akceptował ich. Pomóż nam chronić własność NA i przeciwstawić się jej nielegalnej produkcji.

Edukuj siebie i otaczających cię ludzi. Ta wiadomość jest odpowiedzią na celową nielegalną produkcję literatury NA, ale istnieje również wiele niezamierzonych naruszeń FIPT – służebny decyduje się skopiować ulotki IP i sprzedać je grupom, członek otrzymuje plik .pdf tekstu i dzieli się nim ze sponsorowanym; działania te w rzeczywistości nie są zgodne z decyzjami Wspólnoty i przepisami, dotyczącymi praw autorskich. Jeśli nie masz pewności, co jest, a co nie jest w porządku jeśli chodzi o powielanie literatury NA lub znaków towarowych, to biuletyny dotyczące FIPT odpowiadają na większość pytań, które możesz mieć: www.na.org/fipt.

Dla tych, którzy chcą więcej podstawowych informacji, poniżej znajduje się krótka faktyczna historia rozwoju Tekstu Podstawowego, problemy, które powstały w wyniku jego powstania, oraz decyzje Wspólnoty na Konferencji Służb Światowych.

Krótką historia Tekstu Podstawowego

Światowa Konferencja Anonimowych Narkomanów zatwierdziła Tekst Podstawowy w maju 1982 r. Nie mając doświadczenia w publikowaniu pełnowydaniowej książki, wydanie Pierwszej Edycji było bardzo trudnym zadaniem dla Biura Służb Światowych. Oprócz poważnych problemów z drukarką początkowo wybraną do wydania książki pojawiły się problemy koncepcyjne. W trakcie przygotowywania książki do zatwierdzonej do publikacji zauważono, że fragmenty esejów na temat Tradycji Czwartej i Dziewiątej sprawiły, że wydawało się, iż Struktura Służb NA nie powinna być uważana za część Anonimowych Narkomanów. Po wielu dyskusjach Biuro Służb Światowych (WSO) z dyrektcją i zaufanymi służebnymi Służb Światowych uzgodnili, że te fragmenty powinny zostać usunięte z książki przed publikacją Pierwszej Edycji. W odpowiedzi koordynator Komitetu Literatury Konferencji Służb Światowych (WSC) podjął próbę cofnięcia praw WSO do Tekstu Podstawowego. Kiedy jednak Konferencja Służb Światowych spotkała się w maju 1983 r., nie zgłoszono żadnego wniosku o poparcie działań Koordynatora Literatury. Przeciwnie, nowe postanowienia WSO zostały zaakceptowane, wyraźnie stwierdzając, że literatura NA powinna być powierzona korporacji w imieniu wspólnoty. Wydana przez WSO Pierwsza Edycja z prawami została oficjalnie wydana 27 kwietnia 1983 r. przez World Service Office, używając nazwy CARENA Publishing Company.

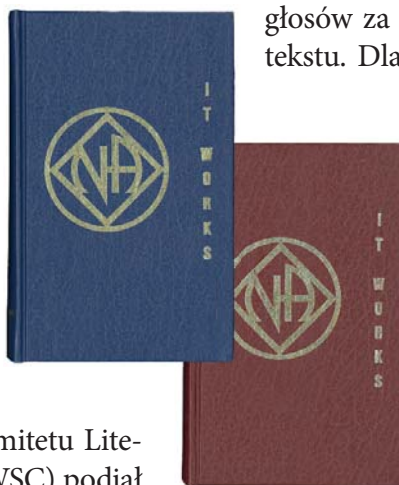
Niecały miesiąc później Konferencja Służb Światowych stworzyła Tekst Podstawowy Drugiej Edycji. Uzgodnienia z konferencji w 1983 r. odzwierciedlają przyjęcie wniosku, który „nakazuje całkowite przywrócenie naszej książki do jej [oryginalnej] zatwierdzonej formy w kolejnych drukach”. Drugie wydanie Tekstu Podstawowego zostało wydane 28 września 1983 r., a brakujące akapity zostały ponownie wprowadzone. Rok po tym, jak konferencja nakazała WSO ponowne wstawienie brakujących akapitów z esejów o tradycjach do Tekstu Podstawowego, WSC zdecydował, że ostatecznie kwestia powinna zostać rozstrzygnięta bezpośrednio przez Wspólnotę NA. W 1984 r. Przedstawiciele regionalnych służb zostali poproszeni o zbadanie czy sformułowania

esejów na temat Czwartej i Dziewiątej Tradycji powinny znaleźć odzwierciedlenie zarówno w pierwotnym formularzu zatwierdzenia, jak i w Drugiej Edycji, czy też jak w Pierwszej Edycji. Pytanie zostało przekazane Wspólnocie w siedmiostronicowym dokumencie zawierającym proponowane zmiany oraz powody zarówno wprowadzenia zmiany, jak i zachowania tekstu jako zatwierdzonego. Odpowiedź Wspólnoty wyniosła 36 głosów za zmianą tekstu i 8 głosów przeciw zmianie tekstu. Dlatego przy następnym drukowaniu – Trzeciej Edycja – słowa pierwotnie usunięte z formularza zatwierdzenia, kiedy opublikowano Pierwszą Edycję, zostały ponownie usunięte, tym razem w odpowiedzi na bezpośrednie głosowanie Wspólnoty. Trzecia Edycja została oficjalnie wydana 20 października 1984 r.

Konferencja Służb Światowych z 1985 r. przyjęła wniosek o edycji Tekstu Podstawowego w celu zapewnienia spójności gramatycznej i poprawności. Wniosek wzywał do przeglądu i zatwierdzenia zmienionego tekstu przez Komitet Przeglądu Literatury WSCLC. W tym czasie jednak Komitet Literatury był zajęty opracowywaniem *To działa: jak i dlaczego*, więc te edycje nie zostały ukończone przed Konferencją Służb Światowych w 1986 roku.

Niemniej jednak konferencja w 1986 r. przekazała do sprawdzenia dalsze poprawki do Tekstu Podstawowego: przekazano wniosek o opublikowanie poprawionej wersji Małej Białej Książeczki i edytowanie Tekstu Podstawowego w celu odzwierciedlenia tych zmian. Poprawki do Małej Białej Książeczki zostały zauważone przez większość członków, ponieważ zmieniły to, co czytano na większości mityngów. Trzecia Edycja poprawiona była wydana w listopadzie 1986 r. i odzwierciedlała zmiany z Małej Białej Książeczki.

Komitet konsultował z Biurem Służb Światowych z dyrektcją i zaufanymi służebnymi Służb Światowych i decyzja została podjęta żeby wstrzymać się z publikacją Czwartej Edycji dopóki Konferencja nie będzie w stanie podjąć decyzji o dodatkowych zmianach niezbędnych żeby zgadzały się z Małą Białą Książeczką. Konferencja Służb Światowych w roku 1987 zaaprobowała pięć z sześciu zmian. Czwarta Edycja Tekstu Podstawowego

wydana w 1987 roku obejmowała tych pięć poprawek, wcześniejsze zmiany w pojęciach powstałe przy redagowaniu Małej Białej Książeczki, a także profesjonalne korekty. Była to także pierwsza wersja Tekstu Podstawowego zawierająca indeks, zgodnie z ustaleniami z Konferencji Służb Światowych w 1986 roku.

Niedługo po wydaniu Czwartej Edycji, do Biura WSO i Komitetu Literatury przy Konferencji Służb Światowych zaczęły docierać skargi dotyczące błędów w Tekście Podstawowym. Po kilkukrotnym przejściu tekstu wers po wersji, zauważono wiele poważnych błędów w transkrypcji, które powstały w maszynopisie, na którym pracował profesjonalny redaktor. Na Konferencji w 1988 roku utworzono wniosek, aby z powrotem umieścić brakujące wersy z Trzeciej Edycji w Tekście Podstawowym. Niektórzy członkowie Wspólnoty uważali, że powstałe zmiany były na tyle poważne, że konieczna jest szersza redakcja ze strony Wspólnoty, jednak większość uczestników konferencji nie zgadzała się z tą opinią i przegłosowała całkowite odrzucenie wniosku o przeprowadzeniu specjalnego głosowania w tej sprawie w Komitecie Służb. Dwa inne, bardzo podobne do siebie wnioski zostały odrzucone zdecydowaną większością głosu. W tych wnioskach proponowano powrót do zredagowanej Trzeciej Edycji, zamiast drukowania poprawionej Czwartej Edycji (czyli Edycji Piątej).

Mimo różnicy zdań, wniosek o dodanie brakujących wersów został przegłosowany przez ponad 2/3 uczestników, a w 1988 roku wydano Piątą Edycję Tekstu Podstawowego. Ten wniosek obejmował także dodatkową prośbę, by „nie redagować Tekstu Podstawowego przez następne pięć lat od czasu konferencji”. Podczas Konferencji Służb Światowych w 1993 roku przedłużono ten okres o kolejne pięć lat. W 1998 roku pojawił się podobny wniosek, jednak został odrzucony, ale przegłosowano wniosek, zgodnie z którym tylko Służby Światowe mogły wprowadzać wszelkie zmiany, czy to w formie poprawek, czy też wniosków dotyczących redakcji Tekstu Podstawowego i Małej Białej Książeczki. Służby miały zaprezentować swoją propozycję na konferencji w 2000 roku, a uczestnicy zagłosować o rozpoczęciu procesu akceptacji możliwych zmian w Tekście Podstawowym i/lub Małej Białej Książeczce. Ten proces doprowadził do rozpoczęcia projektu, w którym powstała Szósta Edycja Tekstu Podstawowego.

Na WSC w 2008 roku, trzy wnioski CAR tworzące Szóstą Edycję zostały jednomyślnie przegłosowane. Te wnioski obejmowały (1) zamianę istniejących do

tej pory historii osobistych z Piątej Edycji Tekstu Podstawowego na te przedstawione we wniosku CAR, (2) dodanie nowego Wstępu do Szóstej Edycji, zmianę tytułu „Tomu 1” i „Tomu 2” na „Nasz Program” i „Nasze Historie Osobiste”, dodanie streszczenia każdej historii do Spisu Treści, zaaprobowanie „Refleksji” i poszczególnych tytułów do rozdziałów z historiami, oraz (3) umożliwienie Służbom Światowym wprowadzenia aktualizacji danych statystycznych (liczba mitingów NA itd.) w nowym wstępie. Reszta decyzji dotyczących Szóstej edycji została przegłosowana przez znaczącą większość uczestników (ponad 2/3), jednak nie były to decyzje jednogłośne. Dodatkowe wnioski, które przegłosowano obejmowały redakcję spisu treści i dwie konkretne poprawki w pierwszych dziesięciu rozdziałach. Te poprawki obejmowały zamianę konstrukcji „N.A.” na „NA i usunięcie stopki w Tradycji Jedenastej, która była odnośnikiem do nieistniejącego już przewodnika PI.

Tak właśnie powstała najnowsza wersja tekstu, a w Przewodniku po Służbach Światowych NA dodano następujące zdanie: „Podczas WSC w 2008 roku zaaprobowano Szóstą Edycję Tekstu Podstawowego. W październiku 2008 roku, kiedy będzie można ją zakupić, Szósta Edycja będzie jedynym wydaniem zaaprobowanym do produkcji przez NAWS, z wyjątkiem przypadków opisanych w Polityce Tłumaczeń”.

OCHRONA INTELKTUALNEJ WŁASNOŚCI WSPÓLNOTY

Akapit dotyczący Szóstej Edycji umieszczony w Przewodniku był objaśniony w dokumencie przygotowanym do konferencji CAR w tym samym roku i wynikał z decyzji dotyczącej Piątej Edycji, podjętej na konferencji w 1991 roku. W 1990 roku niektórzy członkowie NA zaczęli drukować pierwotną wersję Tekstu Podstawowego którą połączyli z Trzecią Edycją Poprawioną z esejami z Tradycji Czwartej i Dziewiątej z Edycji Drugiej.

Podczas rozprawy w amerykańskim sądzie federalnym, osoba która była w dużej mierze odpowiedzialna za wydawanie zniekształconych wersji Tekstu Podstawowego zgodziła się zaniechać tych działań, a Biuro Służb Światowych (WSO) z dyrekcją i zaufanymi służebnymi Służb Światowych uznali za potrzebne przedstawić trzy wnioski Wspólnocie NA w raporcie CAR na 1991 rok.

KONFERENCJA SŁUŻB ŚWIATOWYCH W 1991 ROKU

„Wniosek o ponowne rozważenie decyzji o tym, która edycja Tekstu Podstawowego lub jej fragment (Pierwsza, Druga, Trzecia, Trzecia poprawiana, Czwarta czy Piąta), powinny być drukowane i rozpowszechniane przez WSO jako oficjalna i zaaprobowana literatura Wspólnoty Anonimowych Narkomanów.” (Wniosek odrzucono w głosowaniu imiennym – 23-51-6)

„Wniosek o dystrybucję przez WSO edycji tekstu zatwierdzonej przez Konferencję Służb Światowych w obniżonej cenie. Cena tekstu powinna zależeć od następujących czynników: przystępność dla członków wspólnoty jako całości, zmiany w kosztach i jakości materiałów używanych do produkcji książki, zobowiązania WSO do świadczenia usług w ramach budżetu powstałego w wyniku sprzedaży Tekstu Podstawowego oraz to, czy książka zawiera historie osobiste, czy jedynie dzieje pierwszych rozdziałów.” (Wniosek odrzucono w ustnym głosowaniu)

„Wniosek o dopuszczenie przez Konferencję Służb Światowych do udziału w głosowaniu nad wnioskiem 13 i 14 wszystkich grup zarejestrowanych w WSO. Proces głosowania rozpocznie się 1 lipca 1991 roku i będzie trwał do 31 grudnia 1991 roku. Wszystkie zarejestrowane grupy powinny otrzymać egzemplarz dokumentu wskazującego na różnice pomiędzy poszczególnymi edycjami Tekstu Podstawowego oraz egzemplarz Edycji Trzeciej po redakcji. Każda grupa powinna także otrzymać kompletne informacje dotyczące spraw związanych z obniżeniem ceny zaaprobowanego tekstu. [Wniosek obejmuje jeszcze jeden akapit opisujący komitet, który powinien być powołany do nadzorowania głosowania.]” (Wniosek odrzucono w głosowaniu imiennym – 21-55-4.)

Wszystkie trzy wnioski były opublikowane w dokumencie przygotowującym do konferencji CAR rozpowszechnionym przed Konferencją Służb Światowych w 1991 roku i zostały odrzucone.

Po szerokiej dyskusji między uczestnikami konferencji, a także debacie komitetu tymczasowego, podczas Konferencji stworzono następującą informację dla Wspólnoty:

„Piąta Edycja Tekstu Podstawowego jest obecnie jedyną zaaprobowaną do druku i rozpowszechniania podczas Konferencji Służb Światowych Anonimowych Narkomanów. Ochronę własności intelektualnej i fizycznej wspólnoty, w tym Tekstu Podstawowego powierzono dla Biura Służb Światowych (WSO) z Dyrekcją i zaufanymi służebnymi Służb Światowych WSO, których to obowiązkiem jest podjęcie działań prawnych przeciwko każdej osobie, która zdecyduje się naruszyć powierzone im prawa do literatury.”

Na konferencji w 1991 roku przegłosowane zostały także dwa powiązane wnioski dotyczące praw do własności intelektualnej i publikacji. W głosowaniu imiennym z 67 głosami na tak, 9 na nie i 3 osobami, które wstrzymały się od głosu, przegłosowano następujący wniosek: „Wniosek o potwierdzenie, że cała własność intelektualna i fizyczna NA, która powstała w przeszłości, i która powstanie w przyszłości, została powierzona WSO Inc., przez Wspólnotę Anonimowych Narkomanów jako całość zgodnie z decyzją podjętą podczas Konferencji Służb Światowych.

Inny powiązany wniosek, który został przegłosowany większością 2/3 głosów brzmiał: „Wniosek o potwierdzenie, że World Service Office Inc. jest jedynym podmiotem uprawnionym do wydawania i dystrybucji

literatury zaaprobowanej na Konferencji Światowej, w tym książek, ulotek, podręczników i każdej innej własności intelektualnej i fizycznej wspólnoty, zgodnie z wolą Wspólnoty Anonimowych Narkomanów wyrażoną podczas Konferencji Służb Światowych.”

Co się tyczy obniżenia ceny Tekstu Podstawowego, podczas WSC w 1991 roku zauważono, że niedroga książka zawierająca podstawy zdrowieniowego przekazu NA byłaby doskonałą pozycją dla nowoprzybyłych przychodzących na miting. Jednogłośnie przegłosowano wniosek polecający WSO i Komitetowi Literatury WSC utworzenie i wydanie takiej pozycji, książki o nazwie *Wprowadzenie do Wspólnoty Anonimowych Narkomanów*

PODSUMOWANIE

Biorąc pod uwagę wydarzenia opisane poniżej, wydaje się jasne, że decyzje w sprawie literatury zdrowieniowej zostały podjęte przez sumienie Wspólnoty NA. Podejmując próby przedrukowywania literatury NA o zmienionej treści, pojedyncze osoby lub grupy działają wbrew woli Wspólnoty NA jako całości. Grupy NA, będące właścicielami praw autorskich NA oraz Służby Światowe NA, jako powiernicy w FIPT współdziałają w ochronie tychże praw. Prosimy Was zatem o poczucie się częścią tej partnerskiej relacji i pamiętać, że grupy NA i członkowie Wspólnoty mają prawo i obowiązek wymagać od tych, którzy przedrukowują lub dokonują zmian w literaturze NA, żeby zaprzestali tych praktyk. Osobiste zdrowienie członków Wspólnoty zależy od jej jedności. Musimy włożyć wspólny wysiłek w troszczenie się o integralność literatury, która ratuje nasze życie.

